

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne zloženom z predsedajúceho JUDr. Štefana Ogurčáka a zo sudcov JUDr. Júliusa Černáka, JUDr. Anny Danielčákovej, JUDr. Jána Drgonca, JUDr. Jána Klučku, JUDr. Viery Mrázovej, JUDr. Richarda Rapanta, JUDr. Miloša Seemanna a JUDr. Tibora Šafárika na neverejnom zasadnutí 18. decembra 1996 prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ]. [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Jozefom Tarabčákom, komerčným právnikom, bytom v Prešove, Keratsinské nám. 1 proti 1. odporcovi [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Ladislavom Scholczom, advokátom v Košiciach, Krmanova ul. č. 16, 2. odporcovi Združeniu robotníkov Slovenska so sídlom v Prešove, Levočská 5 a 3. odporcovi predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky vo veci neústavnosti a nezákonnosti volieb i proti výsledku volieb na funkciu primátora obce Veľký Šariš konaných 9. septembra 1995 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť na neústavnosť a nezákonnosť volieb i proti výsledku volieb na funkciu primátora obce Veľký Šariš z a m i e t a .
2. Konanie o sťažnosti proti 2. odporcovi, Združeniu robotníkov Slovenska so sídlom v Prešove, Levočská 5, z a s t a v u j e.
3. Konanie o sťažnosti proti 3. odporcovi, predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky, z a s t a v u j e.

O d ô v o d n e n i e :

Na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") podal 19. septembra 1995 sťažnosť [REDAKOVANÉ], jeden z kandidátov na funkciu primátora obce Veľký Šariš. Vo svojej sťažnosti pôvodne žiadal vydať nález, podľa ktorého "Ústavný súd Slovenskej republiky vyhlasuje voľby primátora obce

Veľký Šariš, okr. Prešov, konané dňa 9.9.1995 a vyhlásené rozhodnutím predsedu NR uverejneným v Zb. zák. č. 129/1995, ktorými bol zvolený za primátora [REDAKOVANÉ], za neplatné". Takéto rozhodnutie ústavného súdu odôvodňoval porušením ustanovení zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí (ďalej len "zákon o voľbách") bez toho, aby poukázal na to, ktoré ústavné právo bolo porušené, aký následok to môže mať pre predmetné voľby. Sťažnosť smerovala aj proti politickej strane Združeniu robotníkov Slovenska v Prešove, ako odporcovi v 2. rade, ktorá navrhla za kandidáta na funkciu primátora obce Veľký Šariš [REDAKOVANÉ] a nie odporcu [REDAKOVANÉ]. Z odôvodnenia sťažnosti ani z priložených listinných dôkazov, ale ani z vypočutia navrhovateľa sa ústavnému súdu nepodarilo zistiť, prečo jeho sťažnosť smeruje aj proti tejto politickej strane.

Na výzvu ústavného súdu zo 16. októbra 1995 smerujúcu k doplneniu a spresneniu sťažnosti, sťažovateľ ju rozšíril o ďalšieho účastníka konania (odporcu v 3. rade), za ktorého označil Národnú radu Slovenskej republiky, resp. predsedu Národnej rady Slovenskej republiky. Rozšírením sťažnosti a jeho podrobným odôvodnením sťažovateľ žiadal od ústavného súdu vyslovenie neústavnosti a nezákonnosti predmetných volieb (t.j. ich neplatnosti) a zrušenie výsledku volieb primátora. V zmysle nového odôvodnenia rozšírenej sťažnosti navrhovateľ žiadal tiež zrušiť rozhodnutie Mestskej volebnej komisie vo volebnom obvode obce Veľký Šariš z 10.10.1995, podľa ktorého bol za primátora volebného obvodu obce Veľký Šariš zvolený [REDAKOVANÉ] a vyhlásiť za riadne zvoleného primátora jeho. Navrhovateľ vo svojej volebnej sťažnosti namietal porušenie niektorých ustanovení Ústavy Slovenskej republiky, zákona o voľbách, ale aj zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

K **neústavnosti** volieb, podľa sťažovateľa, došlo porušením čl. 30 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "ústava"), tým, že

a) členovia okrskovej volebnej komisie p. [REDAKOVANÉ] a p. [REDAKOVANÉ] nenavštevovali voličov, ktorí o to požiadali, s prenosnou volebnou schránkou, ale túto nechávali v motorovom vozidle,

b) namiesto voličov upravovali hlasovací lístok tak, že za nich zakrúžkovali kandidátov na hlasovacom lístku,

c) hlasovací lístok nevhadzovali do prenosnej schránky voliči, ale členovia okrskovej volebnej komisie (ak tam volebný lístok vôbec vložili),

d) nesprávnym vykonaním volebného aktu zo strany viacerých voličov, ku ktorému došlo preto, že z troch kandidátov za primátora mesta Veľký Šariš dvaja z nich mali priezvisko "██████". Nesprávnosť ich počínania v zámene mien kandidátov na primátora sa prejavilo v konečnom v neplatnosti hlasu voliča, lebo číslo kandidáta bolo raz zakrúžkované a prečiarknuté a druhé číslo len zakrúžkované.

Nezákonnosť volieb, podľa sťažovateľa, spočívala v tom, že

a) v deň volieb pred reštauráciou Medulienka vo Veľkom Šariši poslanec mestského zastupiteľstva p. ████████ agitoval rómskych občanov, aby volili kandidáta č. 3 (██████████); tým došlo k porušeniu 30 ods. 4 zákona o voľbách do orgánov samosprávy,

b) na žiadosť navrhovateľa o povolenie predvolebného zhromaždenia, ktoré chcel zorganizovať s voličmi 4. a 5. septembra 1995, adresovanú Mestskému úradu vo Veľkom Šariši (ďalej len "mestský úrad") reagoval tento neskoro, lebo k vyhláseniu termínu a hodiny predvolebného zhromaždenia došlo až 4. septembra 1995; tým došlo k porušeniu 30 ods. 2 volebného zákona,

c) mestská volebná komisia až na osobnú urgenciu navrhovateľa doplnila zoznam voličov, ktorí požiadali o vykonanie volebného aktu doma (napr. v prípade p. ████████); tým bol porušený 31 ods. 6 volebného zákona,

d) pre vypísanie nových volieb primátora mesta Veľký Šariš neboli splnené podmienky upravené v 13b ods. 5 písm. b) zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, o čom upozornil listom z 27. júla 1995 Slovenskú volebnú komisiu aj Národnú radu Slovenskej republiky, nakoľko dôvody, ktorými Mestské zastupiteľstvo vo Veľkom Šariši odôvodnilo vypísanie nových volieb boli neopodstatené.

Volebná sťažnosť ████████ po následných spresneniach, doplneniach a po poskytnutí dôkazu jeho aktívnej legitímácie na podanie sťažnosti

vo volebných veciach spĺňala náležitosti ustanovené v 59 ods. 1 a 60 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, a preto ju plénum ústavného súdu na neverejnom zasadnutí 29. novembra 1995 prijalo na ďalšie konanie. Stalo sa tak uznesením č.k. PL.ÚS 39/95-25, ktoré bolo doručené právnenému zástupcovi sťažovateľa 12. decembra 1995.

Protikandidát vo voľbách na funkciu primátora, ktoré sa konali 9. septembra 1995 v obci Veľký Šariš, okr. Prešov, [REDAKOVANÉ], ako novozvolený primátor tejto obce, sa k obsahu návrhu vyjadril a žiadal návrh na začatie konania v tejto volebnej veci zamietnuť, najmä preto, že k porušeniu navrhovateľom citovaných ustanovení zákona o voľbách do orgánov samosprávy obcí nedošlo. Poprel nesprávnosť v postupe okrskovej volebnej pri jednotlivých návštevách voličov, ktorí sa rozhodli hlasovať doma. Pri námietke neústavnosti volieb v súvislosti so zámenou krstného mena pred priezviskom [REDAKOVANÉ] uviedol, že táto mohla ovplyvniť výsledok pozitívne, ale aj negatívne u oboch kandidátov s tým istým priezviskom.

Pri prvom úkone ústavného súdu na mieste samom, t.j. na Mestskom úrade vo Veľkom Šariši 21. decembra 1995 sťažovateľ vzal späť návrh na začatie konania pred ústavným súdom (ústne, záznamom do zápisnice, ktorú aj podpísal) v časti smerujúcej proti odporcovi v 2. a v 3. rade. Z tohoto dôvodu ústavný súd konanie proti nim zastavil. Po tomto procesnom úkone smerovala volebná sťažnosť už len proti primátorovi obce Veľký Šariš, [REDAKOVANÉ], ktorý bol protikandidátom sťažovateľa na funkciu primátora vo voľbách 9. septembra 1995.

Ústavný súd vykonal dokazovanie listinami o zaregistrovaní kandidátov, hlasovacími lístkami, petičnými listinami k návrhu nezávislých kandidátov i kandidátnou listinou kandidáta za Združenie robotníkov Slovenska pre voľby primátora obce Veľký Šariš, zápisnicami Mestskej a okrskových volebných komisií vo Veľkom Šariši o výsledku volieb primátora v obci Veľký Šariš, okres Prešov. Ďalšie dokazovanie spočívalo vo výsluchu konkrétnych svedkov označených navrhovateľom, a tiež aj ďalších svedkov, výsluch ktorých neskôr obsažným spôsobom navrhovali obaja účastníci konania, a ktorých vybral ústavný súd. Po vykonanom dokazovaní ústavný súd dospel k záveru, že volebnej sťažnosti nemožno vyhovieť.

Rozhodnutím predsedu Národnej rady Slovenskej republiky o vyhlásení nových volieb do orgánov samosprávy obcí bol schválený zoznam obcí v Slovenskej republike, v ktorých sa mali vykonať nové voľby do orgánov samosprávy obcí 9. septembra 1995 (rozhodnutie č. 129/1995 uverejnené v prílohe 1 čiastky 44 Zbierky zákonov). V okrese Prešov malo dôjsť aj k voľbe primátora obce Veľký Šariš.

Ústavný súd rozhoduje o ústavnosti a zákonnosti volieb do Národnej rady Slovenskej republiky a do orgánov územnej samosprávy (čl. 129 ods. 2 ústavy).

Konanie vo volebných veciach upravuje § 59 a nasl. zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. (od 1. januára 1996 v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z.z.); ďalej len zákon č. 38/1993 Z.z.

Podľa § 63 ods. 1 citovaného zákona ústavný súd môže vyhlásiť voľby za neplatné, zrušiť napadnutý výsledok volieb,

zrušiť rozhodnutie volebnej komisie a vyhlásiť za zvoleného toho, kto bol riadne zvolený alebo môže sťažnosť zamietnuť. V poslednom prípade rozhoduje ústavný súd uznesením, v ostatných nálezom.

Ústavný súd z listín predložených Mestskou volebnou komisiou vo Veľkom Šariši zistil, že z počtu osôb zapísaných v zoznamoch voličov (2758) boli vydané hlasovacie lístky v počte 1620 a okrskovým volebným komisiám bolo odovzdaných 1620 úradných obálok. Počet platných hlasov pre voľby primátora bol 1573. Z týchto listín i z hlasovacieho lístka bolo zistené, že [REDAKOVANÉ] bol nezávislým kandidátom pre voľby primátora a nie kandidátom, ktorého by navrhovala politická strana, konkrétne Združenie robotníkov Slovenska. Táto politická strana navrhovala iného kandidáta, a tým bol [REDAKOVANÉ]. Na hlasovacom lístku boli kandidáti pre voľby primátora vo Veľkom Šariši konané dňa 9. septembra 1995 zapísaní v tomto poradí 1. [REDAKOVANÉ] JUDr., 57 r., právnik, ZRS; 2. [REDAKOVANÉ], MVDr., 51 r., veter. lekár, NEKA; 3. [REDAKOVANÉ], Ing., 34 r., poľn. inž., NEKA.

V jednom volebnom obvode, ktorý tvorila obec Veľký Šariš v okrese Prešov, boli štyri volebné okrsky, v ktorých získal [REDAKOVANÉ] 46 platných hlasov, [REDAKOVANÉ] 683 platných hlasov a [REDAKOVANÉ] 844 platných hlasov. Novozvolený primátor obce Veľký Šariš bol zvolený počtom platných

hlasov, ktorý prevyšoval počet hlasov získaných [REDACTED] o 161 a [REDACTED] o 798 hlasov.

Z výpovedí svedkov, ktorých navrhoval vypočítať navrhovateľ a kandidát na funkciu primátora, proti ktorému sťažnosť smerovala (novozvolený primátor), ale aj z výpovedí svedkov, ktorých ústavný súd vypočul podľa vlastného výberu na všetky okolnosti namietané v sťažnosti bolo zistené, že ani jedna z námietok navrhovateľa, spochybňujúcich ústavnosť a zákonnosť volieb i výsledok volieb nebola preukázaná.

Ústavný súd zameril svoje dokazovanie na zistenie takého porušenia práva pri voľbách na funkciu primátora konaných 9. septembra 1995 vo Veľkom Šariši, ktoré je v konečnom dôsledku porušením ústavného volebného práva (aktívneho alebo pasívneho) a jeho princípov. Takéto dôsledky musí vyvolať aj nezákonnosť volieb, t.j. konanie v rozpore so zákonom, na ktoré sťažovateľ vo svojom návrhu poukazuje a ktoré je predmetom právnej úpravy citovaného ustanovenia volebného zákona. Nesprávnym postupom vo voľbách do orgánov územnej samosprávy môže dôjsť k porušeniu ústavných princípov volebného práva (aktívneho alebo pasívneho) priamo alebo sprostredkované porušením niektorých z ustanovení zákona o voľbách do týchto orgánov.

K námietke porušenia článku 30 ústavy sťažovateľ uviedol, že sa tak stalo konaním odporujúcim volebnému zákonu, konkrétne v rozpore s ustanovením 30 ods. 2 a 4 a s 31 ods. 6 zákona o voľbách.

Ústavný súd skúmal, ktoré z namietaných ustanovení zákona o voľbách súvisia s aktívnym, a ktoré s pasívnym volebným právom, pretože aj keď sťažovateľ citoval najskôr celý čl. 30, neskôr ho zúžil na citovanie odseku 3 a ďalšie namietané konanie sa spájalo len s čl. 30 ods. 4 ústavy.

Sťažovateľ namietal, že počas volieb primátora obce Veľký Šariš došlo k porušeniu aktívneho volebného práva, konkrétne princípu tajného hlasovania (čl. 30 ods. 3 ústavy) u p. Lukáčovej.

Tajnosť hlasovania znamená, že nikto nie je oprávnený dozvedieť sa, ako (v prospech koho) volič hlasoval. Pre naplnenie princípu tajnosti volieb platí zákaz akokoľvek označiť už vopred hlasovací lístok, a tiež predpoklad vlastného výberu z kandidátov, ktorý musí volič uskutočniť anonymne v určenom priestore pre

úpravu hlasovacích lístkov; mimo volebnej miestnosti tak, aby bola anonymita aj tu zachovaná.

K spomínanému porušeniu princípu tajného hlasovania došlo, podľa sťažovateľa, u pani [REDACTED], [REDACTED], trvale bytom [REDACTED] ktorá s ohľadom na svoj zdravotný stav hlasovala mimo volebnej miestnosti (vo svojom byte). K porušeniu tajnosti hlasovania, podľa sťažovateľa i písomného čestného prehlásenia p. [REDACTED] došlo tým, že dvaja členovia okrskovej volebnej komisie p. [REDACTED] a [REDACTED] prišli do jej bytu bez prenosnej volebnej schránky. Rovnako tým, že p. [REDACTED], na jej požiadanie osobne zakrúžkoval na volebnom lístku, ktorý so sebou priniesol, kandidáta č. 1, jej syna [REDACTED], a prisľúbil, že ho vloží do prenosnej volebnej schránky, ktorú v byte nemal. K tomuto tvrdeniu boli vypočutí p. [REDACTED], p. [REDACTED] a p. [REDACTED].

V ústnej výpovedi (zápisnica z 21. decembra 1995) p. [REDACTED] uviedla, že do kuchyne vošiel pán [REDACTED] druhý pán zostal stáť medzi dverami. "S pánom [REDACTED] som sa rozprávala. Povedala som mu, že som v situácii, že nemám ceruzu ani pero, ale chcem voliť syna, ktorý sa uchádza o primátorské miesto. Na to pán [REDACTED] prisľúbil, že ho zakrúžkuje, teda môjho syna miesto mňa, ale ja som už nevidela, či k tomuto úkonu došlo a čo sa ďalej robilo. Mal v ruke nejaké papiere; nevidela som, že by dával nejaké papiere do obálky". Obaja páni sa, podľa nej, zdržali veľmi krátko. Pani [REDACTED] nakoniec uviedla: "ja sama som hlasovací lístok nevidela, nedávala som ho do obálky, ani obálku predomnou nehádzali do prenosnej hlasovacej schránky, pretože ju so sebou vôbec nepriniesli".

Tieto tvrdenia p. [REDACTED] vyhodnotil ústavný súd ako rozporné, pretože v čestnom vyhlásení z 18.9.1995 uviedla, že členovia volebnej komisie jej "doniesli hlasovací lístok, na ktorom člen komisie [REDACTED] zakrúžkoval podľa jej prania kandidáta na primátora p. [REDACTED]. Hlasovací lístok zobral s vysvetlením, že ho vloží do volebnej schránky, ktorú majú vo vozidle pred domom" a pri osobnom vypočutí tvrdila, že volebný lístok vôbec nevidela.

Svedecká výpoveď svedkyne p. [REDACTED] bola vyvrátená aj 2 členmi okrskovej komisie, ktorí prišli do jej bytu za účelom, aby volila mimo volebnej miestnosti. Títo podrobným opisom volebného aktu sa zhodovali v skutkových

tvrdeniach o tom, na ktorom mieste, a akým spôsobom došlo k úprave hlasovacieho lístka a ako s ním bolo naložené. Rovnako ďalší svedkovia, ktorí boli na návrh sťažovateľa vypočutí 21. marca 1996 na spôsob a priebeh volieb mimo volebnej miestnosti nepotvrdili ani v jednom prípade také konanie, aké uviedla p. [REDACTED]. Išlo o svedkov, ktorí boli voličmi zaregistrovanými v tom istom volebnom okrsku, a preto aj k nim boli príslušnou volebnou komisiou vyslaní tí istí členovia volebnej komisie, ako tomu bolo v prípade p. [REDACTED]. Všetci rovnako potvrdili, že prenosnú volebnú schránku, ktorej neexistenciu pri voľbách mimo volebnej miestnosti namietala p. [REDACTED], mali vždy so sebou a označené hlasovacie lístky po vložení do obálky vhodili do tejto schránky.

Tvrdenia svedkyne p. [REDACTED] vyvrátila aj jej nevesta p. [REDACTED], ktorú ústavný súd na jej požiadanie tiež vypočul, hoci nebola prítomná pri volebnom akte, ale prišla bezprostredne po ňom. Aj podľa jej tvrdenia p. [REDACTED] volebný lístok videla, upravil ho na jej požiadanie p. [REDACTED] ale "nemala kam vložiť volebný lístok, lebo nemali so sebou urnu".

Vierohodnosť tvrdení svedkyne p. [REDACTED] je spochybnená aj tým, že jej snaha o preukázanie porušenia princípu tajnosti hlasovania priamo súvisí s možnosťou jej syna ([REDACTED], kandidáta č. 1 vo voľbách na funkciu primátora konaných 9. septembra 1995) opätovne kandidovať na túto funkciu, lebo len v nových voľbách by mal možnosť získať potrebný počet platných voličských hlasov.

Námietky sťažovateľa smerujúce k porušeniu jeho pasívneho volebného práva (čl. 30 ods. 4 ústavy) spájal s nedodržaním ustanovení 30 ods. 2 a 4 zákona o voľbách.

Podľa 30 ods. 2 zákona o voľbách v čase volebnej agitácie má každá politická strana, ktorá podala kandidátne listiny aspoň v jednej tretine okresov v Slovenskej republike rovnaký prístup k štátnym verejným oznamovacím prostriedkom. Všetky kandidujúce politické strany a nezávislí kandidáti majú rovnaký prístup k miestnym oznamovacím prostriedkom. Sťažovateľ namietal porušenie práve druhej vety citovaného ustanovenia zákona o voľbách, lebo jeho

žiadosť o povolenie predvolebného zhromaždenia s občanmi bola vybavená oneskorene.

Listinami i vypočutím odporcu ústavný súd zistil, že predmetná žiadosť bola na mestský úrad doručená osobne sťažovateľom 31. augusta 1995. Sťažovateľ žiadal o povolenie predvolebných stretnutí na 4. septembra o 18.00 hod. a na 5. septembra 1995. V mesiaci august 1995 bol 31. august štvrtkom a 1. september piatom a súčasne Štátnym sviatkom Slovenskej republiky. Sobota 2. septembra bol deň pracovného pokoja, rovnako ako nedeľa 3. septembra. Prvý pracovný deň po doručení žiadosti sťažovateľa bol 4. september. Z uvedeného je zrejmé, že žiadosť bola vybavená ako najskôr mohla byť.

S touto situáciou musel sťažovateľ počítať, a preto bolo v jeho záujme, aby svoju žiadosť na Mestský úrad vo Veľkom Šariši doručil v skoršom termíne. Nemožno teda akceptovať jeho námietku, že v tomto prípade neboli medzi kandidátmi na voľbu primátora dodržané rovnaké podmienky pre prístup k miestnym oznamovacím prostriedkom a tým aj porušený princíp rovnosti podmienok k tejto funkcii (čl. 30 ods. 4 ústavy), pretože túto situáciu si zapríčinil sám, neskorým podaním žiadosti o povolenie predvolebného zhromaždenia.

Podľa 30 ods. 4 zákona o voľbách štyridsaťosem hodín pred začatím volieb a v deň volieb je neprípustná volebná agitácia pre kandidujúce politické strany a pre nezávislých kandidátov slovom, písmom, zvukom i obrazom v štátnych a miestnych oznamovacích prostriedkoch, v budovách, kde sídlia okrskové volebné komisie, a v ich bezprostrednom okolí.

Bežný rozhovor aj na tému "voľby" s dvomi, tromi občanmi nemožno bez ďalšieho považovať za agitáciu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Rozhovor, ktorý občan Novotný viedol s tromi rómskymi občanmi aj podľa obsahu výpovede svedkyne [REDAKOVANÉ] nemožno vzhľadom na dĺžku, presný obsah prejavu a pod. kvalifikovať ako porušenie zákazu agitácie. Navyiac rozhovor sa uskutočnil nie v bezprostrednom okolí volebnej miestnosti, ale pred nákupným strediskom, kde sa ľudia bežne stretávajú (asi 300 metrov od volebnej miestnosti).

V súvislosti s možnosťou zámeny priezviska [REDAKOVANÉ] boli šance pre oboch kandidátov tohoto priezviska rovnaké a túto okolnosť nemožno kvalifikovať ako porušenie rovnosti pasívneho volebného práva. Navyiac voliči, ktorí zistili, že

zakrúžkovali nesprávneho kandidáta mohli sa podľa zákona o voľbách obrátiť na členov okrskovej volebnej komisie a žiadať o vydanie nového hlasovacieho lístka.

So skutočnosťou zámény priezviska [REDAKČIA] spájal sťažovateľ aj svoj návrh na zrušenie výsledku volieb. V návrhu však neuviedol, aký výsledok volieb je podľa neho správny a na základe akých dôvodov k nemu dospel. Púhy predpoklad nesprávnosti výsledku volieb nie je dôvodom pre rozhodnutie ústavného súdu, ktorým by zrušil napadnutý výsledok volieb, preto tomuto návrhu sťažovateľa nevyhovelo.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania ústavný súd nezistil, že by vo voľbách na funkciu primátora v obci Veľký Šariš konaných 9. septembra 1995 boli porušené namietané ustanovenia zákona o voľbách, ktoré podľa sťažovateľa boli v priamej príčinnej súvislosti s porušením aktívneho a pasívneho volebného práva upraveného v čl. 30 ods. 3 a 4 ústavy. Ústavný súd preto nemohol vyhlásiť tieto voľby za neplatné.

Vychádzajúc zo zistení nebolo možné vyhovieť sťažovateľovi ani v návrhu na zrušenie rozhodnutia Mestskej volebnej komisie vo Veľkom Šariši, ktorým vyhlásila za riadne zvoleného primátora [REDAKČIA].

Z uvedených dôvodov ústavný súd volebnú sťažnosť zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať

opravný prostriedok.

V Košiciach 18. decembra 1996

Za správnosť opísaného textu JUDr. Štefan Ogurčák

[REDAKČIA] [REDAKČIA]

predsedajúci plénu

Ústavného súdu

Slovenskej republiky